

[Glistrup]

Jeg har allerede i det, jeg har sagt, forsøgt at antyde nogle af de grunde, som fører til, at indkomstkatten faktisk ikke er særlig fornuftig at arbejde med, ligegyldig hvilket politisk grundstæved vi så ellers har, men det siger sig selv, at inden for de af forretningsordenen fastsatte talefrister kan jeg ikke nå alle ulemper igennem. Jeg kan imidlertid oplyse, at fremskridtspartiet, når vi har overstået sommeren og folk gider læse bøger igen, vil udsende en bog, hvor vi tager hundrede af de værste ulemper ved indkomstkatten og ofrer en side eller halvanden på hver af disse hundrede ulemper for markant at beskrive, hvad indkomstkatten faktisk er for en skurk i det danske samfund, hvordan indkomstkatten, der oprindeligt var en social indretning, nu fungerer asocialt – ad Pommern til, ville jeg sige, hvis ikke vi havde været i forbund med dem dernede sydfra, ad Hedehusene går knap nok, når der sidder medlemmer fra Roskilde amt her, men i hvert tilfælde er det således, at indkomstkatten fungerer meget, meget dårligt. Vi vil meget gerne for at få en samlet analyse af indkomstkattens dårligdomme her i den periode, der nu går, før vi skal sende vores bogværk til bogtrykkeren, have, hvad der kan komme af bidrag, om det så skal være på tværpolitisk grundlag, så vi virkelig kan få analyseret denne foreteelse, som jo er af meget betragtelig interesse for det danske samfund og dets videre udvikling.

Den måde, man efter vor mening bedst afvikler indkomstkatten på, er ved at begynde fra neden af og simpelt hen forhøje det skattefrie bundfradrag så kraftigt, som det nu kan ske – med rimelig hensyntagen til de forpligtelser, som stat og kommuner har påtaget sig, og en rimelig og fornuftig afvikling af de forpligtelser, som overstiger den byrde, som stat og kommuner kan klare, så at man får et rimeligt forhold imellem den private sektor og den offentlige sektor, som svarer til landets økonomiske bæreevne. Vi forestiller os, at man meget hurtigt kan nå frem til et bundfradrag på 34.000 kr. og efter et års tids forløb på 60.000 kr., hvorefter vi så yderligere vil forhøje bundfradraget hen ad vejen. Det er selvfølgelig tekniske detaljer, som vi er rede til at tage en debat om.

Det siger også sig selv, at man meget hurtigt på vejen frem imod afviklingen af indkomstkatten i hvert tilfælde må tilvejebringe

sådanne forhold, at folk ikke kommer ud for, at hvis de tager et overarbejde, en lørdag-søndagsvagt, eller hvad der er tale om, så skal de regne med, at omkring 2/3 af deres indkomst ved det job forsvinder alene til indkomstkatten. Det er i den grad dræbende for ethvert sundt økonomisk virke her i dette land, som det vel senest er blevet belyst – det er blevet belyst så mange gange før – på Håndværksrådets konference i går, hvor man fik disse gyselige regnestykker, som viste, hvordan malersvenden kan tjene det dobbelte og kunden betale det halve, ved at man udfører reparationsarbejder som måneskinsarbejde. Bevares, der var mange andre faktorer inde i billedet, men indkomstkatten var dog trods alt den væsentligste faktor, som bevirker, at vi altså har disse kolossale urimeligheder. En professor i et nærtliggende land, professor Myrdal, har sagt, at man gør Sverige til et land af småkriminelle. Dér virker indkomstkatten jo præcis på samme måde som her i landet.

Jeg ved godt, at da fremskridtsbevægelsen for otte år siden begyndte at fremhæve, at indkomstkatten var asocial, indkomstkatten var noget, man skulle søge at afvikle, så var det en tanke, der lå meget fjernt for langt de fleste i den danske befolkning, men vi kan trods alt sige, når vi ser, hvad der er sket ned igennem 1970'erne, at der er flere og flere, der har forstået, at denne skatteform bestemt ikke er nogen skatteform, som man skal begejstres for. Jeg har nævnt professor Myrdal fra Sverige. Jeg kunne have nævnt professor Sundberg fra samme land. Jeg kunne have nævnt Thorlund Jepsen fra Danmark. Jeg kunne have nævnt Fredersdorf fra Tyskland. Der kan nævnes adskillige både fra Skandinavien og fra Europa og fra Amerika, som efterhånden er kommet til den samme analyse.

Når vi ser på det specielt for Danmarks vedkommende, så er det faktisk noget, som begynder at haste, for det siger sig selv, at hvis den almindelige internationale udvikling inden for de næste par generationer bliver den, som vel næsten er uundgåelig, at den indkomstskat, som man fandt på i det samfund, vi havde i Napoleonskrigenes tid, er noget, der ikke passer til elektronsamfundet, som vi udvikler os henimod, ja, så er det særdeles væsentligt i en sådan international udvikling at være pionerlandet og være det